

somhed er af saadan Art, at den kan faa Betydning for det her oprettede Institut.

P. Munch.

I Efteraaret har fhv. Rigsarkivar Kr. Erslev udsendt anden, meget lidt ændrede Udgave af *Historisk Teknik* fra 1911. Bogen repræsenterer et Stykke Universitetshistorie, fremgaaet som den er af de Øvelser i historisk Granskning, Professor Erslev holdt gennem en Menneskealder med de studerende, og som kom til at betyde en Revolution i de unge Historikeres Uddannelse. Forud laa Paludan-Müllers propaedeutiske Forelæsninger med kloge Bemærkninger, Resultater af et langt Forskerliv, men efter Form og Indhold ikke synderlig egnede til at hjælpe Begyndere. Professor Erslev steg ned til Studenterne, der knapt mærkede hans Overlegenhed, fordi han varsomt og klogt ledede deres Arbejde.

For de gamle Elever kan »Historisk Teknik« ikke blive en vanlig Bog; de staar ikke over for den som over for Bernheim eller Seignobos, Bauer eller Meister eller forskellige vidtstvævende Skrifter om Historie og historiske Problemer af nyere Datum; deres Tanker vil under Læsningen stadig springe tilbage til den Tid, da de stod i Lære paa Frue Plads, da de ikke blot lærte deres Haandværk og blev ført ind i den historiske Tradition, men gennem Arbejdet ganske stille voxede i Dømmekraft og almenmenneskelig Forstaaelse.

E. J.

Det er urimelig sjældent, at den fortjenstfulde virksomhed, som Selskabet til historiske Kildeskrifters Oversættelse udfolder, gøres til genstand for omtale i dette tidsskrift. De mange lødige oversættelser af den historiske litteraturs hovedværker har naturligvis deres største betydning i folkeoplysningens tjeneste, men ubestridelig yder de også ofte værdifuld støtte ved strengere videnskabelige studier. En særlig grund er der til at fremhæve selskabets sidste publikation, C. P. O. Christiansen: *Bernard af Clairvaux*, der ved en kyndig udvælgelse af et vidtløftigt og vanskelig tilgængeligt stof giver ligesom et kraftudtræk af den hellige Bernhards litterære produktion og af hans samtidiges skildringer af ham. Som overs. bemærker, er det vanskeligt at komme en middelalderlig skikkelse nærmere ind på livet, end det er forsøgt af hans tre første levnedstegnere, af hvilke den ene var hans jævnaldrende og nære ven, den anden — Godfred af Auxerre — igennem en årrække hans sekretær. — Som en introduktion til